

Українське Православне Слово Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LVIII Чис. XI, листопад, 2008

Vol. LVIII Issue XI, November, 2008

www.uocofusa.org

Ukrainian Orthodox Word
Українське Православне Слово

His Beatitude Constantine, Metropolitan
His Eminence Archbishop Antony,
Consistory President
His Grace Bishop Daniel

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor in Chief
His Grace Bishop DANIEL
Assistant Editor
Dobrodijka Barbara Kristof

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090 #16
Fax: (732) 356-5556
E-mail: FatherVZ@aol.com

The Ukrainian Orthodox Word is published
ten times annually on a monthly basis
(except for the May/June and July/August issues)
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$35.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a floppy disk or
e-mailed as an attachment to the Editor-in-Chief.
Photos become the property of the UOW and are
not returned. Comments, opinions and articles are
welcome but must include the author's full name
and address. Articles are published at the discretion
of the Editorial Staff, which reserves the right to
edit, and may not necessarily reflect the views of the
Editorial Board and/or the UOC of USA.
The deadline for each issue is the 1st of the month
prior to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

*From
the Editor's
Desk...*

Our Lord and savior Jesus Christ extends His helping hand across the sea of our many problems and difficulties. As He said to Apostle Peter, so says He to us, **"Take courage. It is I, do not be afraid."**

There is a story that I read some time ago about an elderly widow who lived in the Deep South who experienced the storm of poverty and hunger, but she had deep faith in her Lord. She sat before her fireplace and prayed, "Dear Lord, please send me a side of bacon and a sack of cornmeal." Over and over she prayed. One of the town's worst scoundrels overheard her as he walked past and decided to play a trick. He ran to the store and bought the bacon and cornmeal. When he got to the woman's house, he climbed to the roof and dropped the food down the chimney.

She jumped to her feet crying out, "Lord, you've answered my prayer." She ran around town telling everyone about the answer to her prayer. All this joy was too much for the scoundrel. He began to mock the old woman, ridiculing her faith and telling everyone how he overheard her praying and dropped the food down the chimney. The wise old lady responded, "Well, the devil may have brought it, but it was the Lord who sent it."

The stormy weather in our lives comes in many forms, and we get through it when we keep our eyes on the Lord. This woman lived a life of faith; she cried out like Apostle Peter, **"Lord, save me from hunger."**

There are times, however, when the Lord cannot reach out, when He cannot make things right. No one, not even the Lord, could force anyone to believe or accept the gift of faith. The Lord offers this gift to one and all, but only some accept it. Even in our acceptance of faith, the Lord does not force us to use it.

It is our willingness to use what the Lord gives us that counts. **Do we use our gift of faith?** The hand of the Lord is there if we ask, **"Lord, 'save me.'"**

When we are battered by the storms of life and get that sinking feeling, we have but to reach out to our Lord. He will save us. He will keep us calm.

(On the cover - St. Mary UOC in New Britain, CT.
На обкладинці - церква Різдва Пресвятої Богородиці в Нью Брітен, КТ)

Tradition: Great Martyr Demetrios . . . . . by V. Rev. Dennis Kristof

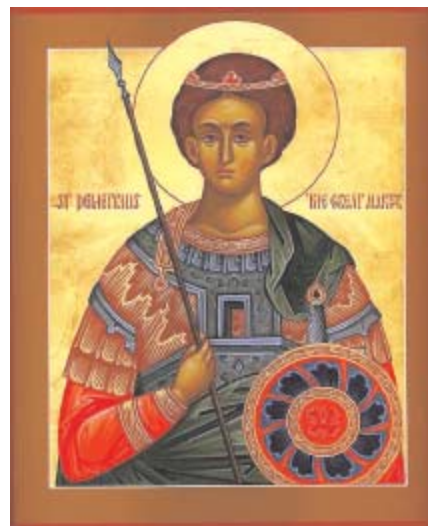
St. Demetrios was born in 270 A.D. and reared in a Christian family in Thessalonika. Both his father and mother were clandestine Christians who had him baptized at an early age. As a man Demetrios joined the Roman army and was soon promoted to the position of military commander of the entire city of Thessalonika. In a renewed wave of persecution under Roman Emperor Maximian (286-305), Roman soldiers were again forced to make a token sacrifice to the pagan gods of the army. Demetrios knew that he could not participate in such idol worship and began to preach the superiority of Christianity to paganism. An ancient biographer stated that he became "a second Apostle Paul," who established the first Christian community in Thessalonika.

It became known that Emperor Maximian planned to stop in Thessalonika on his way back to Rome after a successful military campaign in the Middle East. St. Demetrios ordered his servant Luppos to distribute his wealth to the poor saying: "Give away my earthly riches among them for we shall seek heavenly riches for ourselves." He dedicated himself to prayer and fasting preparing himself to accept a martyr's crown. When Emperor Maximian summoned Demetrios, he immediately saw that accusations that Demetrios was a Christian were true and imprisoned him. Many of Demetrios' disciples visited him in prison, especially a young man named Nestor.

Following this Emperor Maximian entered his personal bodyguard named Lyaeus (Leo), in the athletic contests being held in the city arena. Lyaeus was a Goliath of a man whose mere presence frightened away all challengers. Maximian challenged all Christians to come forward to fight Lyaeus who they claimed was blessed by the Roman gods and was, therefore, invincible. Nestor went to Demetrios in his cell and asked him to

pray that he successfully take on this champion of paganism. Miraculously Nestor, like a latter day King David, slayed him. Maximian was so enraged that he had Nestor beheaded on the spot, and when he learned that Demetrios was behind the slaying, he dispatched soldiers to have Demetrios speared to death in his cell.

The body of the Holy Great-Martyr was cast out to be devoured by wild animals. However, before this could happen a few devout Christians took his body and buried it.

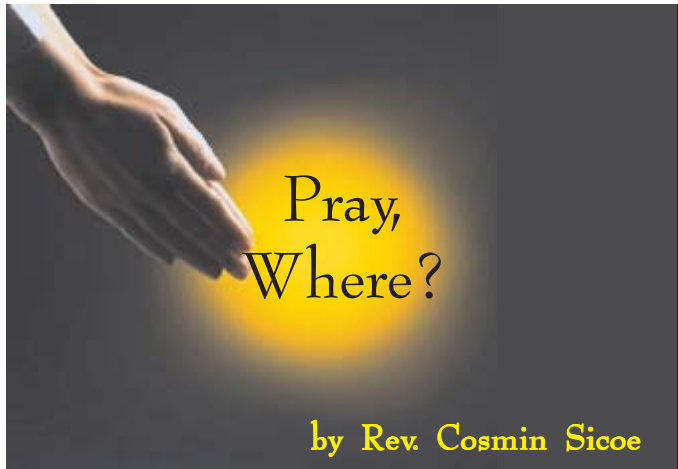
During the reign of the Holy Emperor and Equal-to-the-Apostles Constantine (306-337), a temple was erected over the grave of St. Demetrios. Nearly two centuries later a large temple built on this same spot. During the construction of this majestic new church, it was discovered that the relics of the holy martyr were incorrupt and miraculously flowing with fragrant myrrh. Many miracles and healings resulted from the veneration of these relics and the Great-Martyr Demetrios received the title "Myrrh-Gusher" from the Church. Demetrios quickly became the patron of Thessalonika and of the Byzantine military forces. His feastday is celebrated on Oct. 26/Nov. 8, and the feast of his disciple Nestor is

celebrated on Oct. 27/Nov. 9.

St. Demetrios remained the protector and defender of the people of Thessalonika. Invading armies of Slavic pagans were repeatedly reversed by the apparition of a threatening radiant youth going around the walls of the city inducing terror in these enemy soldiers. This may be the reason that the name Dimitri became particularly revered among Slavic Orthodox Christians after their enlightenment by Holy Gospel.

Very early in The *Primary Chronicle* of St. Nestor the Chronicler, the Holy Great-Martyr Demetrios of Thessalonika is mentioned. When Oleh the Wise threatened the Greeks at Constantinople (907), the *Chronicle* relates: "The Greeks became terrified and said: This is not Oleh, but rather St. Demetrios sent upon us from God." Orthodox soldiers always believed that they were under the special protection of the Holy Great-Martyr Demetrios. Accordingly, the Slavic Orthodox Churches began to commemorate fallen soldiers on the Saturday before his feastday with an All Souls commemoration known as Demetrios Saturday.

Veneration of Great-Martyr Demetrios in Ukraine began shortly after the Baptism of Rus' in 988 A.D. Towards the beginning of the 1070's the Dimitriev Monastery at the Kyiv Pecherska Lavra was built by the Great-Prince Izyaslav who was baptized Dimitrii (+1078). From the very beginning the principality of Rus' connected St. Demetrios with the military, patriotism and the defense of the Motherland. He is depicted on icons as a soldier adorned in armor with a spear, sword or shield in hand. In later depictions, he holds a scroll on which a prayer which St. Demetrios offered to God for the deliverance of the Thessalonian people is written: "Lord, let not the city nor the people perish. If You save the city and the people, I shall be saved with them; if they perish I perish with them".

(Taken from *Solia*, Jan/Feb 2008)

Too often, we hear too many people claiming that they have a good spiritual life and that they “have a personal relationship with God,” but they almost never go to a church unless there is a special event in their families. When you ask them how they keep in touch with God, where they pray, they answer that God is everywhere and that one does not have to go to church to pray, because Jesus said that (and they quote from the Bible): “When you pray, go into your room, and when you have shut your door, pray to your Father Who is in the secret place; and your Father Who sees in secret will reward you openly” (Mt. 6:6). Moreover, they argue, Jesus began His public ministry by retiring into the wilderness to pray alone (usually they don’t say a word about fasting, even if this is what the Gospel of Matthew says, that Jesus did fast in the wilderness); and, if you do not seem to be convinced by their arguments, they remind you that, after the feeding of the 5,000 people (Mt. 14:13-21 and the parallel texts), “He went up on the mountain by Himself to pray” (Mt. 14:23); and, before His passion, He prayed again by Himself in the Garden of Gethsemane (Mt. 26:39).

In spite of these “very strong arguments,” it seems that Jesus’ disciples did not pay too much attention to His commandment to pray only by yourself, individually. Right after His Resurrection, Jesus found His apostles assembled in the same place, the doors being locked for fear of the Jews (Jn. 20: 19); however, He did not scold them for being together. On the contrary, what we observe from that episode is that Thomas, who was not with the other apostles, was deprived of the great opportunity of seeing the Resurrected Lord. Only after eight days, when Thomas was “with them”, did he have a chance of seeing the Lord.

For the forty days after His Resurrection, St. Luke says that Jesus, “being assembled together with them (the disciples), He commended them not to depart from Jerusalem, but to wait for the Promise of the Father” (Acts 1:4) and being so “assembled” He ascended into heaven; and indeed, after ten more days, when the Holy Spirit descended, He found the disciples again in the situation of being “with one accord in one place” (Acts 2:1); and, to our exasperation, instead of following Christ’s commandments of individualism, after St. Peter’s sermon on the day of

Pentecost, when three thousand people were baptized and received the gift of the Holy Spirit, “they continued steadfastly in the apostles doctrine and fellowship, in the breaking of the bread, and in prayers” (Acts 2:42). St. Luke says further that “all who believed were together; and had all things in common and sold their possessions and goods and divided them among all, as anyone had need. So continuing daily with one accord in the Temple, and breaking bread from house to house, they ate their food with gladness and simplicity of heart, praising God and having favor with all people. And the Lord added to the Church daily those who were being saved” (Acts 2:44-47).

However, the Apostles and the first Christians did not make use only of liturgical prayer, but, as the Bible reveals to us, “Peter went up on the housetop to pray, about the sixth hour” (Acts 10:9) and Cornelius narrates that “at the ninth hour, I prayed in my house” (Acts 10:30). Therefore, besides public prayer, there were moments when they prayed alone.

Probably you are really confused now and you are asking yourself: Is the Bible telling us to pray alone, individually or together with the other faithful? In order to clarify this issue, let us look again at the above quoted situations from the Bible in order to get a better understanding.

Jesus did not begin his public ministry by His retreat into the wilderness, but by uniting Himself with us in the Mystery of Baptism, by letting Himself be baptized by John the Baptizer. It is very true that, after His Baptism, He retired into the wilderness where He “fasted for forty days and forty nights”. However, the succession of events is very important: Only after His Baptism, only after He mystically united Himself with us and after the Descent of the Holy Spirit upon Him, He went into the wilderness. The meaning of this succession is that Jesus did not go in the wilderness by Himself and for Himself, but He went with us and for us in order to be, together with us, triumphant over the power of Evil.

More than this, St. Luke tells us that, when Jesus returned from His above-mentioned retreat, “He came to Nazareth, where He had been brought up. And, as His custom was, He went into the synagogue on the Sabbath day, and stood up and read” (Lk. 4:16). I underlined the words in St. Luke’s account that Jesus’ “custom was” to go to the synagogue, to pray together with the other faithful of Nazareth. This Gospel reading (Lk. 4:16-22) is assigned in the Orthodox Church to be read on September 1st, the beginning of the Church Year, because it constitutes the beginning of Christ’s preaching; and, this happened in the synagogue in Nazareth.

Yes, Jesus went to pray by Himself after the feeding of the five thousand people, but the fact that he came when His disciples were in danger, tells us that, in fact, even when he prayed by Himself, He was in communion with His disciples. One more aspect should be mentioned here concerning that episode: when Peter left the boat to go to Jesus by himself, he was very close to drowning.

When Jesus went to pray in the Garden of Gethsemane, He asked His disciples to go with Him and, when they entered the garden, He asked them to sit there while He went to pray “over there” (Mt. 26:36) (Somewhere close to the place where they were). Then He took Peter, James and John with Him and said to them: “My soul is exceedingly sorrowful, even to death. Stay here and watch with Me.” He went a little farther and fell on His face, and prayed, saying, “O My Father, if it is possible, let this cup pass from Me; nevertheless, not as I will, but as You will.” Then He came to the disciples and found them sleeping, and said to Peter: “What? Could you not watch with me one hour? Watch and pray, lest you enter into temptation. The spirit indeed is willing, but the flesh is weak” (Mt. 26:38-41). Christ Himself, “true God from true God”, asked His apostles to pray together with Him.

However, there is one more argument given by those who disregard public prayer, which I have not discussed yet. More specifically, the very first one: The above quotation from Matthew 6:6. In *The Orthodox Faith*, Fr. Thomas Hopko says that “In the spiritual tradition of the Church, the words of Christ ‘go into your room’ have been interpreted in two ways. First of all, they have been understood to be a literal commandment. The praying person must close himself off physically during times of prayer in order to pray secretly and to avoid being seen.”

“Secondly, these words of Christ have been understood to mean that the praying person must enter within himself, praying secretly in his mind and heart at all times, without displaying his interior prayer to others. Thus the ‘room’ which one must ‘go into’ is the ‘room of the soul’. The room of the soul is the body; our doors are the five bodily senses. The soul enters its room when the mind does not wander here and there, roaming among the things and affairs of the world, but stays within, in our heart. Our senses become closed and remain closed when we do not let them be passionately attached to external sensory things, and in this way, our mind remains free from every worldly attachment, and by secret mental prayer unites with God its Father.” (St. Gregory Palamas, 14th C., *How All Christians Must Pray Without Ceasing*).

Therefore, our prayer should not be only in our room, but rather, wherever we go and at all times, as St. Paul advised the Thessalonians: “Pray without ceasing” (1 Thes. 5:17). Unceasing prayer, especially the Jesus Prayer, is widely used in the Orthodox Church and represents one of the characteristics of Orthodox spiritual life. However, Christ did not go into the wilderness for Himself. He did not forget about His disciples when He prayed on the mountain while they were “tossed by the waves” (Mt. 14:24), and He did not forget about His apostles before His Passion and even about His torturers when He was on the Cross. Rather, He was in communion with them, praying for them, with them or asking them to pray with Him, in the same way we have to be in communion with the Church even when we pray “in our room”. “Personal prayer is possible only in the context of the community. Nobody is a Christian by himself, but

only as a member of the Body. Even in solitude, ‘in the chamber’, a Christian prays as a member of the redeemed community, of the Church” (G. Florovsky, “Prayer Private and Corporate”).

There is a very strong connection between personal prayer and liturgical prayer of the Church. Without a strong personal prayer life, we cannot really participate in corporate prayer. “When a person participates in the liturgical prayer of the Church, he can only do so effectively to the extent that he prays by himself, at home, and in his own mind and heart. The one who ‘prays without ceasing’ is the one who offers and receives most in liturgical prayer. When one participates in the liturgical prayer of the Church, he should make every effort to join himself fully with all the members of the Body. He should not ‘say his own prayers’ in church, but should pray ‘with the Church.’ This does not mean that he forgets his own needs and desires, depersonalizing himself and becoming but one more voice in the crowd. It means rather that he should unite his own person, his own needs and desires, all of his life with those who are present, with the Church throughout the world, with the angels and saints, indeed with Christ Himself in the one great ‘divine’ and ‘heavenly liturgy’ of all creation before God” (Thomas Hopko, *The Orthodox Faith*).

When our Lord Jesus Christ taught the people how to pray in their “room”, he even gave us the words that we should use: “In this manner, therefore, pray: ‘Our Father Who are in heaven.’” (Matthew 6:9), and He gave us the well known Lord’s Prayer which became the model for all the prayers of the Church; and as we can see, Jesus did not teach us to pray for ourselves when we pray alone. He did not say “My Father Who are in heaven”, give me this and that, but He said “Our Father Who are in heaven”, “give us”, “forgive us as we forgive”, “do not lead us” and “deliver us”. Even in our “room,” we have to pray for all people, in the plural. Following the example of the Lord’s Prayer, the Holy Liturgy (which means common work) of the Orthodox Church has all the prayers in the plural. The only two situations when we say “I” instead of “we,” are the times when we do not really pray, but we confess a belief which is personal and has to be expressed personally: the reciting of the Creed and the prayers before receiving Holy Communion.

Therefore, there is no contradiction between private or corporate prayer, but the two ways of prayer are strongly interrelated, and we cannot have a real relationship with God if we disregard one or the other. Our private prayer has to be in communion with the Church, embracing in our prayer all the members of the Church and even beyond this, all those who are called to become members of Christ’s Body. The private prayer performed in love, the private prayer which worships God Who is love (1 Jn. 4:16) and prays with love for His image becomes liturgical; and, all those small voices of love that pray in their rooms with love, feel a huge desire to become, and they do become the one voice of the Body of Christ which worships God with “one mouth and one heart”.

В ПОШУКАХ КВАЛІФІКОВАНИХ КАНДИДАТІВ ДО ПАРАФІАЛЬНИХ УПРАВ

І от, знов настає пора виборів до парафіальної управи. Кожного року, коли зближаються місяці листопад і грудень, багато парафій відбувають вибори до своїх парафіальних управ. За десять років свого священнослужіння я мав членів парафіальних управ, що були блискучими взірцями того, що означає бути православним християнином, які справді дбали про місію Церкви, які щонеділі приймали Святе Причастя, які приступали до сповіді, це все – не говорячи вже про учащення на збори Парафіальної управи, участі в різних комісіях і організуванні парафіальних імпрез. Але, я також мав членів парафіальних управ, які не приходили до церкви, які сміялись, коли я нагадував парафіальній управі, що всі її члени повинні сповідатись хоч раз у рік, які приходили до церкви лише на час, щоб “ходити з кошиком”, які не дотримували церковних постів і які, назагал, не були добрим прикладом для інших.

В додатку до семінарів для членів парафіальних управ влаштовуваних в нашій околиці, я завів у своїй парафії додаткові одногодні сесії у мене в канцелярії для того, щоб мати можливість порозмовляти з кожним кандидатом віч-на-віч. Нещодавно, під час однієї з таких зустрічей, кандидат запитав мене: *“Отче, що у вас на першому місці щодо досягнень цього року?”* Без надуми я відповів: *“Мати 11 членів парафіальної управи (таке число їх у цій парафії), які щонеділі будуть у церкві. Ця особа спитала: “А чи я мушу приходити до церкви своєчасно?”* Звичайно, священник може мріяти, але, коли зближаємося до щорічних виборів управи парафії, я питаю себе: невже так тяжко знайти 11-ох людей до управи, які зобов’язалися б приходити до церкви

щонеділі своєчасно? І чи наш спосіб вибору парафіального проводу не потребує, часом, перевірки?

З історії знаємо, що провідники зазвичай підбирали собі своїх найближчих співпрацівників. Королі призначали придворних людей, президенти членів кабінету, Ієрархи членів Ради, тренери спорту своїх асистентів, завідувачі наймають своїх секретарів, але настоятелю парафії дають управу, обрану парафіальними зборами. *(Священик навіть не має права голосу у цих виборах!)* Чому це так? Дехто каже, що це, щоб священник не зловживав свого становища. Якщо боятись, що священник буде проявляти свій авторитет диктаторськими і узурпаторськими вчинками, то може він не був відповідним кандидатом до висвяти, і це мусіло бути виявлене ще під час його навчання в семінарії. Але, становище священника є авторитетне. Священик служить при вітарі, як заступник Христа для громади.

Священик служить, як провідник громади. Багато з членів парафіальних управ твердять, що священник – провідник лише духовного життя парафії, а парафіальна управа займається рештою. На це я відповім, чи є якась частина життя громади, що не є духовною? Гляньте лише на ваше особисте життя. Чи воно розділене на духовну і світську частини? Чи Христос керує лише частиною вашого життя, чи Він має керувати нами повсякчас, навіть тоді, коли ми займаємося “світськими” справами, як спортовими чи товариськими? Так само, в церкві немає “світської” частини – Христос, за посередництвом священника, керує всіма аспектами парафіального життя. Якщо в цьому житті існує безбожний чи грішний сегмент, як наприклад “бінго”, то його треба викоринити, а не заставляти священника удавати, що він не бачить.

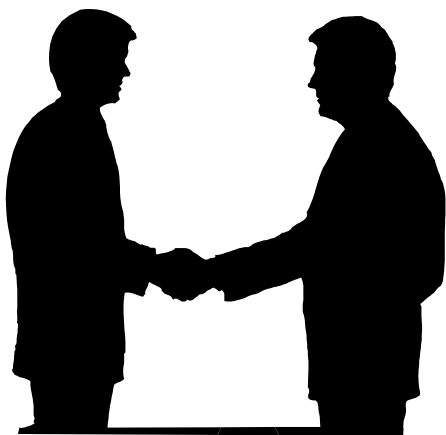
А частіше всього буває, що замість творити баланс і стримувати священника, який “виявляє забагато сили”, парафіальна рада лише чинить перешкоду і накладає дйби на ентузіастичного священника, який намагається, щоб парафія зростала “на образ і подобу” Христа.

Яка мета Православної Церкви?

Православна Церква має лише одну мету — розповсюджувати Євангеліє Ісуса Христа. Посередніми темами, під цією загальною є місійні ствердження, взяті з самого Євангелія: "...знайти і спасти те, що загинуло (Лк.19:10); "...кликати грішників до покаяння" (Мтв.9:13); "...Хрестити всі народи" (Мтв.28:19). Кожний священник, кожний член парафіяльної управи і кожний парафіянин повинні активно працювати в цьому напрямку не лише у їхньому власному житті, але і в житті тих з ким вони зустрічаються. Дехто неправильно собі уявляє завдання церкви — вважаючи, що вона має давати товариське життя та зберігати певну культуру і мову. Певно, що в кожній парафії є певні суспільні і культурні елементи, але парафіяльне життя не повинне на цьому зосереджуватись. Центром, пунктом зосередження в кожній парафії повинен бути Ісус Христос.

Яке завдання парафіяльної управи?

Архидієцезійні правила кожної з Православних юрисдикцій подають легальний опис праці парафіяльної управи, а саме - явно допомагати в адміністрації парафії у співпраці із священником. Деякі пояснюють собі це, як завдання запевнити, що парафія має солідну фінансову підставу, рахування зібраних у кошики грошей, влаштування парафіяльних фестивалів та продаж лотерейних квитків. Але, якщо первісним завданням парафії є розповсюдження Євангелія, то первісним завданням кожного члена парафіяльної управи має бути допомога священнику в розповсюдженні Євангелія. Це означає, що перш за все, член парафіяльної управи мусить бути взірцем того, що означає бути православним християнином. Якщо члени парафіяльної управи не присутні у церкві під час відправ, або не приступають до Причастя, або не сповідаються, що це говорить решті

парафіян? Те, що ці речі є важливі для "простих людей", але вони не стосуються проводу? Тим, що член парафіяльної управи не служить за приклад у церкві, він не лише не розповсюджує Христову заповідь, не лише не співпрацює зі священником, але навпаки, працює в опозиції до нього. Тому, що простий член парафії по-думає: "Якщо наш настоятель не може переконати свою власну парафіяльну управу, що моління і приймання Таїнств є важливі, то він, певно, ні до чого". Так, певно, що парафіяльна управа має в церкві адміністративну роль: хтось із управи організує парафіяльний фестиваль; хтось з управи відповідає за утримання посілості; хтось завідує комісією урядування, інший місійною комісією та є зв'язковим різних прицерковних служб. Але, найпершим завданням парафіяльної управи є - бути за приклад у молитвах, у позитивному висловлюванні про майбутній духовний зріст церкви.

Що значить — бути повноправним членом? — Пергляд гіпотетичного випадку.

Скажімо, що у парафії Св. Тройці, в будь-якому місті США існувало правило, що для того, щоб бути головою парафіяльної управи, треба бути членом парафії повний рік перед виборами. Отже, якщо вибори управи на 2006-ий рік відбувалися 9 грудня 2005 року, то кандидат мусів бути членом парафії 9 грудня 2004 року. Так склалося, що парафіянин Юрій Швець хотів стати членом управи. Він був дуже побожний, щонеділі бував у церкві, був одним із управителів церкви, а також вкладав багато добровільної праці при влаштуванні парафіяльного фестивалю. У листопаді 2005 р. його обрали кандидатом на члена управи. Юрій був дуже радісно схвильований можливістю послужити своїй церкві. Він переїхав у цю околицю в січні 2005-го року з парафії, де він був головою парафіяльної управи і відразу, 2-го січня 2005 р. виповнив апликацію на членство в парафії. Але — його дискваліфіковано з кандидатури на члена управи, бо він не був членом парафії повний рік (до цього йому бракувало три тижні!), отже він не був — "повноправним членом". Натомість номінували Михайла Іванчука, який рідко бував у церкві, і жертвував лише номінальну суму. Але — його прадід був одним з основоположників парафії, і в її 90-річній історії один з Іванчуків був завжди членом парафіяльної управи. Може вже пора змінити дефініцію того, що значить бути повноправним членом парафії?

Непоінформований електорат

В більшості парафій загал громади не знає усіх кандидатів на членство в управі. Тому, що у нас не

існує дебат або публічних форумів, де кандидати могли б представитися перед виборами (може й непогано було б – мати перед виборами дебат на сцені парафіяльної зали), членам сказано вибирати із списку кандидатів, яких вони може й не знають. Отож, вибори відбуваються приблизно так: Микола Кравець розглядає список кандидатів. Там сказано голосувати за шістьох із восьми кандидатів. Микола знає п'ятьох із них, отже голосує за них. Він перечитує імена останніх трьох кандидатів і бачить, що один з них називається Микола Коваль. Він роздумує: "Я Микола, і він Микола, проголосую за ним." Отже, в очах Миколи Кравця Микола Коваль є кваліфікованим кандидатом лише тому, що називається також Микола.

Також є значне число парафіян, які приходять лише на збори, голосувати. Деякі з них навіть не були в церкві тієї неділі, а приходять просто на збори. Вони озброєні чековими книжечками, щоб вирівняти свою заборгованість за біжучий рік. Вони виповнюють анкети і платять свої внески аж у грудні, лише, щоб могли голосувати. Отже, маємо парафіян, що самі не є повноправними, бо вони не живуть християнським життям, а голосують за людей, який не знають. Непоінформований електорат, що голосує за незнайомих йому людей. Хіба ж це функціональна система?

Що заставляє людей кандидувати на членство в Парафіяльній управі?

На це питання існує багато відповідей. Дехто робить це з бажання допомагати церкві зростати та допомагати іншим зростати у вірі. Якщо це, на вашу думку, не мотивація для кандидатури, то вам треба перевірити своє наставлення. Дехто кандидує, бо "...потрібно відповідальних людей, щоб запевнити добру фінансову підставу для церкви", або "...треба запевнити, щоб священик не став занадто сильним". Або "...мій батько був членом Парафіяльної управи, а тепер, коли він помер, я займу наше родинне місце в управі."

А скільки кваліфікованих людей тримаються осторонь від управи? За роки мого священства я звертався до людей, які, на мою думку, були б надзвичайно добрими членами управи. Але дуже часто мені відмовляли, кажучи що "...там забагато політики" або "Я не знаю досить людей, щоб мене вибрали". Якщо ви кандидуєте на члена Парафіяльної управи, вам треба раніше з'ясувати чому ви це робите. Якщо причини на це інші, ніж те, що ви хочете допомагати настоятелю ширити в парафії Святе Письмо, то, будьласка, подумайте ще раз і зніміть свою кандидатуру. Це не значить, що членам парафіяльних управ не потрібно мати адміністративні здібності. Так, вони мусять вміти вести рахунки, балансувати чекові конта, розуміти, що таке управління та влаштовувати збірки фондів, мусять виконувати адміністративні роботи, як, наприклад, запевнити вчасну направу даху церкви, і т.д. Але першим ділом член управи мусить бути свідомий, що він повинен бути добрим прикладом вірного православного християнина, а бути вірним цій ролі - мусить бути мотивуючим фактором для кандидатури на члена Парафіяльної управи.

Кого потрібно в Парафіяльній управі?

Потрібно простих, некомплікованих, але відданих християн. Потрібно людей, що будуть прикладом для решти громади, будуть приходити своєчасно в неділю до церкви, які будуть приймати Причастя і приступати до сповіді, які будуть брати участь у влаштованих церквою усамітненнях та зможуть з деяким авторитетом говорити про Православ'я. Кого НЕ потрібно – людей, що під час Літургії стоять "під церквою", які приходять до церкви в 11 годині лише для того, щоб збирати гроші, які відраджують парафіян від сповіді, які займаються обговорюванням священика та один одного. Бо ж хіба це все допомагає в поширенню Христового Євангелія?

Настала пора щоб перевірити, як ми вибираємо провід наших парафій. Якщо Христос міг вибрати неграмотних рибалок і митарів, що покаялися і зробити з них вістників Євангелія, які заснували Православну Церкву, що проіснувала більше як 2000 років і досі існує, то, якщо б священик міг вибирати 9 чи 11 (чи скільки там не було б) відданих християн у своїй парафії для служіння їй, то я певний, що це дало б позитивні наслідки. Але тому, що такого майже напевно не станеться, я можу лише надіятись, що, якщо ви вже номіновані на члена Парафіяльної ради, але ви не рахуєте себе зобов'язаним до регулярного відвідування церкви, якщо ваше життя не включає щоденні молитви, якщо ви не часто причащаєтесь, не часто, або й ніколи, не сповідаєтесь, не дотримуетесь постів, або перебуваєте у поважному звичному грісі, що ви здіймете свою кандидатуру на члена Парафіяльної управи. А якщо тоді не залишиться досить кваліфікованих людей в управі, то може священику дозволять призначити одного або двох членів управи. Чи ж це було б так погано? Бо ж він (священик) найкраще може знати, хто кваліфікований до цього.

На літньому таборі декілька років тому, одним з керівників табору була людина, яка водночас була головою Парафіяльної управи в своїй парафії. Одного ранку, коли ми розпочинали Утреню, що служиться перед Літургією, в нашій каплиці - шатрі над бетоновою площадкою – була лише одна особа: Ця жінка стояла на колінах з самого заду каплиці і молилася. Після Літургії я сказав їй, наскільки я був зворушений цією сценою: Голова Парафіяльної ради молилась навколішках, на початку Утрени в порожній каплиці. Я подякував їй за те, що дозволила мені отримати здорову уяву про члена Парафіяльної управи. У час, коли члени управи моєї парафії приходять до церкви останніми, мені було дуже радісно побачити когось, хто був у церкві першим. Ми завжди уявляємо собі членів управи з кошиками для збірки грошей, записуючи добровільних працівників до якоїсь роботи або продаючи квитки на забаву. Уже пора, щоб члени парафіяльних управ змінили цю уяву на уяву святу, а не бізнесову. В кінці кінців чи церква є місцем святим, чи місцем для бізнесу? А як православних християн, нас повинні вести наш настоятель і члени парафіяльної управи до того, щоб ми стали уявами святості, а не лише уявами споживачів, купців і виборців.

JOIN HIS
GRACE
BISHOP
DANIEL
AND
SERVE
OUR
LORD

UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF THE USA

CONSISTORY OFFICES
OF YOUTH & YOUNG
ADULT MINISTRY AND
CHRISTIAN CHARITY

WITH

THE CHILDREN OF
CHORNOBYL RELIEF AND
DEVELOPMENT FUND

COLLEGE MISSION
TRIP TO UKRAINE
JULY 29—AUGUST 16, 2009

LOVING AND WORKING WITH THE SPECIAL NEEDS
CHILDREN OF PUHACHIV AND ZNAMYANKA ORPHANAGES

TRIP COST: \$2200

APPLICATION DEADLINE: JANUARY 1, 2009

For information contact or peruse the following: www.uocofusa.org, uocyouth@aol.com, imahlay@yahoo.com
or 412488-9664. Applications available October 2008.

(L to R) - Bishop Daniel, Bishop Paul, President Yushchenko and Archbishop Antony at the Ukrainian Institute in upper Manhattan.

On September 23, His Excellency, the President of Ukraine, Victor Yushchenko, joined with various world leaders in addressing the United Nations General Assembly in matters pertaining not only to Ukraine, but the challenges faced by a world whose very security is threatened by terrorism, and the recent political instability between sovereign Georgia and the Russian Federation.

In the evening President Yushchenko visited the Ukrainian Institute located in upper Manhattan to meet with Ukrainian community members. His Eminence Archbishop Antony and His Grace Bishop Daniel were invited by the Ukrainian Mission to the United Nations and the Ukrainian Consulate in New York to participate in this meeting. They were joined by Ukrainian Catholic bishops, His Grace, Bishop Paul of the Diocese of Stamford, CT and His Grace, Bishop Basil Losten, Bishop Emeritus of Stamford.

President Yushchenko acknowledged the presence of the Church in his opening remarks and informed the 100 invited guests of the progress being made by Ukraine in the field of language noting the steady growth of Ukrainian as the official language of a free and independent Ukraine. His Excellency noted Ukraine's economic stability, the progress made in steps to normalize the life of the Orthodox Church in Ukraine, which will lead to an independent local or "Pomisna" Church and his personal conviction that such normalization will be realized in the future. As a testimony of this, His Excellency noted the recent visit of His All Holiness, Bartholomew to Kiev for the 1020th anniversary of the Baptism of Ukraine and the optimistic tone set by the Patriarch's visit. President Yushchenko stated that much activity which cannot yet be revealed is currently taking place toward the goal of Orthodox unity in Ukraine.

President Yushchenko further stated that Ukraine cannot progress as an independent nation until she has her own honest history completed. The history of the nation must be written reflecting the view of Ukrainian perspective rather than from the perspective of other nations which have in any way been related to Ukrainian history. For example,

the story of Ivan Mazepa must reflect his perspective along with the entire Cossack command, rather than either the Swedish or Russian perspectives. Efforts are currently solidly underway to complete this comprehensive history from pre-Scythian times through modern day Ukraine through the four and now the fifth and final attempt to achieve independence, and will include all those "heroes" of Ukraine, once labeled traitors by the various occupiers of Ukrainian territories.

His Excellency thanked the Ukrainian Diaspora community for its preservation of the totality of Ukrainian culture, language and history and, among other things, requested that Ukrainians in the USA share with Ukraine any and all literature pertaining to the Genocide of 1932-33 and other important events from Ukrainian history. These events are little known to modern day Ukrainians because of the Soviet repression and oppression.

Following the President's presentation several medals of honor in various degrees were awarded to Ukrainian community leaders who have "served the interests of Ukraine in making her history and culture visible to the world". President Yushchenko remained at the Institute to exchange brief comments with several of those present, including Archbishop Antony and Bishop Daniel.

Archbishop Antony has a brief private exchange with His Excellency, President Yushchenko.

VISITS THE UNITED STATES

On September 29, 2008, the President of Ukraine, His Excellency Victor Yushchenko concluded his working visit to the USA. During his visit to the nation's capitol, the President of Ukraine met with President George W. Bush. Also within the framework of his working visit to the USA President Yushchenko met with representatives of the US-Ukraine Business Council.

At the meeting President Yushchenko said that American investments are very important for Ukraine, and he invited the investors to deeper cooperation. According to him there are many projects that might be of interest for American investors particularly in the field of high-tech, agriculture, energy and preparations for Ukraine hosting of the EURO 2012 soccer championships, among others.

President Yushchenko also met with the representatives of the Metro-Washington, D. C. Ukrainian community, while laying flowers at the monument of Taras Shevchenko in the center of the city. The Ukrainian Orthodox Church was well represented at the meeting with the President by numerous members of St. Andrew Ukrainian Orthodox Cathedral in Silver Spring, MD, led by His Grace Bishop Daniel.

The Bishop, accompanied by Protopresbyter Hryhorij Podhurec, V. Rev. Fr. Volodymyr Steliac, pastor of St. Andrew Cathedral and Protodeacon Sviatoslav Novytsky, greeted President Yushchenko and his wife Kateryna in behalf of the hierarchs, clergy and the faithful of the UOC of the USA at the monument. His Grace Bishop Daniel was able to speak with the first lady of Ukraine, Kateryna Yushchenko, who heads many charitable funds and organizations in Ukraine, to discuss our Church's charitable work through our Ukrainian Orphanage Program.

Two children from St. Andrew Cathedral, Oles Steliac and Olenka Woloshyna, presented both the President and

Dobrodyka Steliac, Oles Steliac and Olenka Woloshyna present flowers to the President of Ukraine.

Washington, D. C.

President Yushchenko and the First Lady join the crowd in pausing while the cathedral choir sings the national prayer for Ukraine.

(L to R:) Fr. Podhurec, Bishop Daniel, Fr. Steliac, Protodeacon Novytsky and Subdeacon Vasyly Pasakas comprised the delegation representing the UOC of the USA at the events in Washington, D.C.

the First Lady with bouquets of flowers. Volodymyr Semerej and Taras Iakiw, parishioners of the cathedral parish family, carried the presidential basket of flowers to the monument, while the cathedral choir sang the national prayer for Ukraine, "Bozhe Velykyj".

At the conclusion of his visit to the monument of Taras Shevchenko, President Yushchenko exchanged brief comments with

Bishop Daniel, the clergy who accompanied him and the Ukrainian-Americans in attendance.

Президент України

23 вересня 2008 р., Президент України Віктор Ющенко зібрався разом з різними світовими лідерами, щоб звернутися на Загальних Зборах Об'єднаних Націй про справи які стосуються не тільки України, але і про складні проблеми які мають відношення до цілого світу, якому загрожує тероризм, а також про нещодавню політичну нестабільність між Грузією і Російською Федерацією.

Вечером Президент Ющенко відвідав Український Інститут, який знаходиться в Мангетені, і зустрівся з членами української громади. Його Високопреосвященство Архієпископ Антоній і Його Преосвященство Єпископ Даниїл були запрошені Українською Делегацією до Організації Об'єднаних Націй та Українським Консульством в Нью-Йорку взяти участь у цій зустрічі. Де також були присутні Українські Католицькі єпископи, Його Преосвященство Павло з Стемфоду, КТ і Його Преосвященство Єпископ Василь Лостен і Єпископ-Емерит з Стемфорду.

Починаючи свою промову Президент Ющенко відзначив церковну присутність, і поінформував запрошених гостей про прогрес який робиться в Україні у сфері мови, відзначаючи постійне зростання української мови як офіційної, у вільній і незалежній Україні. Президент звернув увагу на економічну

стабільність України, а також на прогрес зроблений у заходах нормалізування в житті Української Православної Церкви, який приведе нас до

незалежної Помісної Церкви, і його особисте переконання, що це дійсно станеться в майбутньому. Як свідчення цього, Президент Ющенко згадав про нещодавній візит Його Всесвятості Варфоломея до Києва на святкування 1020-ої річниці хрещення України, і про оптимістичний тон заданий візитом Патріарха. Президент також затвердив, що багато діяльності, про яку ще не можна розповідати, зараз проводиться щоб досягнути мету єдності Православних церков в Україні.

Президент Ющенко далі зазначив, що Україна не може йти вперед як незалежна держава до того часу, поки її справжня історія не буде завершена. Історія держави повинна бути написана відображаючи погляд з української сторони, а не з перспективи інших націй які були пов'язані з історією України. Наприклад, історія Івана Мазепи повинна відображати його погляди

разом з цілим козацтвом, а не погляди Швеції чи Росії. Зараз у повну силу ідуть спроби завершити всесторонню історію, від скіфських часів до теперішнього дня (через четверту, п'яту і останню спробу досягнути незалежність), яка буде вмщати імена всіх тих героїв України, котрі різними окупантами українських територій були названі зрадниками.

Президент подякував Громаді Української діаспори за збереження української культури, мови та історії, а також попросив щоб українці в США поділились з Україною будь-якою літературою, яка має відношення до Голодомору 1932-33 років, та до інших важливих подій в історії України які є мало відомі теперішнім українцям внаслідок радянських репресій та пригнічень.

Після Президентського звернення декілька медалей різних ступенів були вручені лідерам української громади, які служили інтересам України роблячи її історію і культуру помітну в світі. Президент Ющенко залишився в Інституті щоб обміняти короткими коментаріями з присутніми, в тому числі з Архієпископом Антонієм і Єпископом Даниїлом.

Віктор Ющенко Відвідав США

Вашингтон

29 вересня 2008 р., Президент України Віктор Ющенко завершив свій робочий візит до Сполучених Штатів Америки. Під час свого візиту до столиці держави, Президент України зустрівся з Президентом Джорджем В. Бушем. Також в межах свого робочого візиту до США, президент Віктор Ющенко зустрівся з представниками Американсько-Української Бізнесової Ради. На зустрічі Президент сказав, що американські інвестиції є дуже важливими для України і запросив інвесторів до більш глибокої співпраці. Він сказав що є багато проектів які б зацікавили американських інвесторів, особливо у галузях високих технологій, сільського господарства, енергії, підготовки до проведення в Україні чемпіонату з футболу ЄВРО 2012 та інші.

Президент Ющенко також зустрівся з представниками Метро-Вашингтон Д.К., української громади, тоді як покладав квіти до пам'ятника Тарасові Шевченку в центрі міста. Під час зустрічі з Президентом, наша Українська Православна Церква була представлена численними членами Української Православної катедри Св. Андрія, Сілвер Спрінг, Меріленд під керівництвом Його Преосвященства Єпископа Даниїла.

Єпископ у супроводі протопресвітера Григорія Подгурця, о. Володимира Штеляка, настоятеля катедри Св. Андрія, протидиякона Святослава Новицького та семінариста іподиякона Василя Пасака привітали Президента Ющенко і його дружину Катерину від імені ієрархів, духовенства та вірних Української Православної Церкви в США. Його Преосвященство Єпископ Даниїл мав можливість розмовляти з дружиною Президента України - Катериною Ющенко, котра керує багатьма благодійними фондами і організаціями в Україні, про благодійну роботу нашої Церкви в програмі Українські Сиротинці.

Діти катедри Св. Андрія, Олесь Штеляк і Оленка Волошина, подарували Президенту і його дружині букети квітів. Володимир Семерей і Тарас Яків, парафіяни катедри, несли президентську корзину квітів до пам'ятника, в той час як катедральний хор співав національну молитву за Україну " Боже Великий".

На закінчення свого візиту до пам'ятника Тарасові Шевченку, Президент України Віктор Ющенко обмінявся короткими коментарями з Владикою Даниїлом, духовенством і всіма присутніми.

Пам'ятник Тарасові Шевченку в центрі столиці США.

Владика єпископ Даниїл та о. Володимир Штеляк під час розмови із пані Катериною Ющенко, дружиною президента України.

Українські-американські ветерани США зібрались у днях з 26 по 28 вересня у Самерсет, Нью-Джерзі, на їхню 61-шу річну національну конвенцію, святкуючи 60-ту річницю організації.

Українські-американські ветерани США зібрались у днях з 26 по 28 вересня у Самерсет, Нью-Джерзі, на їхню 61-шу річну національну конвенцію, святкуючи 60-ту річницю організації.

Від імені Української Православної Церкви в США активну участь у конвенції прийняв Преосвященний єпископ Даниїл. Відкриваючи офіційний бенкет конвенції, Його Преосвященство розпочав молитвою, запаливши пам'ятну свічку на столі, навколо якого були пусті стільці і головні убори. Ці головні убори представляли п'ять військових підрозділів збройних сил Сполучених Штатів.

Бувший національний командир Анна Кравчук (2004-2008) висловила подяку членам організації за довіру в її керівництво на протязі минулих чотирьох років. Зокрема вона торкнулась дуже важливого проекту УАВ, а саме, спорудження національного пам'ятника для вшанування всіх жінок і чоловіків українського походження, які служили або служать в збройних силах США. Пам'ятник буде споруджуватись в дуже поважному місці, на території цвинтаря Св. Андрія, Української Православної Церкви США, в Саут Бавнд Бруці, Нью-Джерзі. Ця ділянка землі, яка знаходиться перед церквою-пам'ятником, і яка вшановує пам'ять всіх тих хто загинув у боротьбі за незалежність України і жертв Голодомору (1932-33) була подарована УПЦерквою в США з великої поваги до українських-американців, які служили та зараз служать для їхньої держави.

Генерал Леонід Кондратюк, новообраний національний командир УАВ, і парафіян Української Православної Церкви Св.Андрія в Бостоні, Массачусетс, говорив про місію українських-американських ветеранів і про їхню працю протягом 60-ти років. Він дав докладну презентацію про історію українців які служили в американських збройних силах.

Його Преосвященство Єпископ Даниїл звернувся до делегатів конвенції від імені Митрополита Константина і

голови Консисторії УПЦеркви в США, Його Високопреосвященства Архиепископа Антонія, духовенства та вірних Церкви. У своєму зверненні Єпископ Даниїл поділився своїм особистим досвідом як капелан американської армії: *"З мого особистого досвіду, близько працюючи з сотнями молодих чоловіків та жінок наших військових сил, я дійшов до висновку та твердої віри, що злука між нашою нацією та тими, що служать в збройних силах є однією з найбільш недоторканих злук в світі."* Його Преосвященство продовжив: *"Свобода преси та релігії та право голосувати є нам дані, і вони завжди були і є відважно захищені чоловіками та жінками які служили і продовжують служити в наших збройних силах."*

"Ми всі добре знаємо, що свобода не приходить без ціни. Ми українці знаємо це добре. Є ціна яку потрібно за неї заплатити. Наші предки в Україні, які боролись за права і свободу розуміли, так як і сучасні українські американці, через їхнє походження, важливість незалежності та свободи. Я є тут з вами щоб віддати належне тисячам сміливим українським американцям які відповіли на заклик обов'язку і заплатили ту ціну. Багато загинули захищаючи нашу свободу, заплативши остаточну ціну. Багато постраждали діставши фізичні та ментальні травми під час служби. Ми є у великому боргу перед ними, який ми ніколи не могли б віддати за їхні жертви. Сьогодні я схиляю свою голову перед вами, що репрезентують їх всіх, з вдячністю за вашу службу, за вашу добру волю забезпечити наше покоління світлим майбутнім. Ми всі можемо погодитись - коли є чоловіки і жінки які жертвовно служать державі, нам слід вшановувати їхню службу."

Єпископ Даниїл подякував поколінням українських-американських ветеранів які боролись за свободу відому тут в Америці, а роблячи це поширили її по світі. Він пообіцяв молитись про Господнє благословення, та про захист Божої Матері над всіма чоловіками і жінками наших збройних сил і держави.

Bishop Daniel Addresses the 61st Annual Ukrainian-American Veterans Convention

Ukrainian-American Veterans of the USA gathered over the weekend of September 26-28 in Somerset, NJ for their 61st Annual National Convention, celebrating the 60th Anniversary of the organization.

His Grace Bishop Daniel represented the UOC of the USA at the Convention. His Grace, opened the official banquet of the Convention leading everyone in prayer while lighting a memorial candle on a table surrounded with empty chairs. Head covers on the plate settings represented the five military branches of the United States Armed Forces.

The outgoing National Commander Anna Krawczuk (2004-2008) expressed her gratitude to the members of the organization for trusting her to lead them during the past four years. In particular, she touched upon a very important project of the UAV – the establishment of a National Monument honoring all men and women of Ukrainian heritage who

The banquet opened with a prayer by Bishop Daniel who then lit a memorial candle on a table of empty chairs.

have served or are on active duty in the United States Armed Forces. The monument will be erected in a very prominent location on the grounds of St. Andrew Memorial Cemetery of the UOC of the USA in South Bound

Brook, NJ. The plot of land located in front of the Memorial Church which commemorates those who perished in the struggle for Ukrainian independence and in the genocidal famine in Ukraine (1932-33), has been donated by the UOC of the USA out of great respect for those Ukrainian Americans who have served and are serving their nation.

Brigadier General Leonid Kondratiuk, the newly elected National Commander of the UAV and a parishioner of St. Andrew Parish in Boston, MA, spoke about the mission of the Ukrainian American Veterans and their work over the past 60 years. He presented a detailed and informative presentation on a history of Ukrainians serving in the US armed forces.

His Grace Bishop Daniel addressed the Convention delegates on behalf of Metropolitan Constantine and the President of the Consistory of the UOC of the USA, His Eminence Archbishop Antony, clergy and faithful of the Church. In his remarks, the Bishop reflected upon his personal experience as a chaplain in the US Army Chaplain Corps: "In my personal experience, working closely with hundreds of young men and women of our military forces I have come to the conclusion and a firm belief that the covenant between our nation, or any nation, and those who served in the armed forces is one of the most sacred covenants in the world." His Grace continued: "The freedoms – of the press and of religion, etc. and the

rights – to vote, etc. – are granted to us and they are courageously protected at all times by the men

and women who have served and continue to serve in our armed forces."

"As we all know, however, freedoms do not come without cost. We of Ukrainian heritage know this well. There is a price that we pay for them. Our ancestors in Ukraine, fighting for their rights and freedoms understood, as do modern day Ukrainian Americans, because of their heritage, the importance of independence and freedom. I am here with you to pay tribute to the thousands of brave Ukrainian Americans who have answered the call of duty, who have paid that price. Many have died defending our freedom, paying the ultimate price. Many have suffered debilitating physical and mental injuries in their service. We owe them more than we can ever offer them for their sacrifice. Today, I bow my head before you, who represent them all, in gratitude for your service and witness, for your willingness to ensure the bright future for future generations. As we can probably all agree – as long as there are men and women who are willing to, we must be willing to honor that service."

Bishop Daniel thanked the generations of Ukrainian American veterans who have fought for the continued freedom we know in America and in so doing, have extended freedom around the world. He promised to pray for our Lord's blessings upon and the protection of the Mother of God over the men and women of our armed forces and our nation.

1 Ми беремо участь у Богослуженні через часте приймання Святих Таїнств. Це — найголовніший спосіб участі у Святій Літургії. Коли священник виходить, підносить чашу і виголошує:

” Зі страхом Божим, вірою і любов’ю приступіть”, приступайте і зближайтеся до Господа. Це вказівка — це наказ. Бо ж, властиво, що таке Свята Літургія? Це просто спосіб, яким Церква приго-товляє, освячує і постачає Святе Причастя. Прийняти Святе Причастя, прийняти Христа - є центральною дією Божественної Літургії.

2 Ми беремо участь у Богослуженні тим, що вірно збираємось у церкві. Божественна Літургія починається словами:”Благословенне Царство Отця, Сина і Святого Духа”. Що таке царство? Це місце, де панує цар. Хто є той Цар? Бог у Святій Тройці. Хто є піддані? Християни. Де панує Цар? Там, де присутній Бог і християни. Боже царювання проявляється під час Богослуження. Коли хтось не є присутнім, він не може літургійно проявляти Царство. Присутність є обов’язкова для літургійного життя.

4 Всі православні відправи включають єктенії, в яких священник виголошує прохання, а хор відповідає або “Господи, помилуй”, або “Подай, Господи!” У цих проханнях священник властиво робить виголос не від себе, а від усіх зібраних. Наприклад, “За спокій світу і за спасіння всіх Господеві помолімся”. Хор співає відповідь “Господи помилуй”, але хористи справді в цей час моляться, бо вони відповідають так само на багато виголосів. Справді це є завданням зібраних віруючих, а якщо вони не беруть участі, то тоді властиво ніхто не молиться!

Як молитися під час єктенії? Просто робіть те, що священник каже. Якщо він каже:”За спокій світу і за спасіння душ наших...” ви можете в душі сказати: “подай, Господи, мир і спасіння душам нашим”. Також ви можете в цей час думати про певних людей чи обставини і молитись за них. В такому випадку ці молитви не є лише словами. Ви тепер ідете за вказівками єктенії.

**ДЕСЯТЬ ПОРАД, ЯК
БРАТИ УЧАСТЬ У
БОГОСЛУЖЕННЯХ :
ТРЕБА БУТИ ТИХО,
УВАЖНО СЛУХАТИ І
МОЛИТЬСЯ**

о. Стенлі Гаракас

7 Ми беремо участь у Боголужбі через фізичні дії. Вказівки, такі як “Голови ваші склоніть перед Господом” вимагають, щоб ви молилися своїм тілом. Існує багато видів вживання нашого тіла під час Божественної Літургії. Найважливішим з них у нас, православних, є коли ми знаменуємося, себто робимо на собі знак хреста. Ця дія — одна з найглибших, яку православний християнин може довершити, бо вона означає, що ми позначаємо себе, утотожнюємо себе, як християни.

8 Ми беремо участь у Богослуженнях слухаючи читання і проповідь. Що нам кажеється на початку читання? — “Будьмо уважні”. На жаль, ми звикли приймати ці слова, просто, як ритуал. Але в дійсності ці слова нам кажуть:”Уважайте, слухайте! Тут є щось дуже важливого”. Це — наставлення. Християни повинні справді насторожитися і слухати, що апостольські читання і Святе Письму їм кажуть.

3
Ми беремо участь в моліннях Богослужб, відповідаючи на виглоси. В різних частинах Літургії є декілька діалогів, наприклад, коли священник закликає “До неба піднесімо серця!” Слова цих діалогів закликають нас до участі. Але тому, що ми не навчені брати участь у моліннях, ці діалоги часто проходять непоміченими, а накази подані в них — не виконаними у серцях присутніх.

5
Ми беремо участь у моліннях через спів. Багато православних людей не звикли співати в церкві. Вони бояться звертати на себе увагу. Але навіть у парафії, де спів виконується виключно хором, можна легенько підспівувати з ним. Ви не мусите співати голосно, щоб вас було чути, але співайте! Згідно з патристичною традицією Богослужень, в давнину всі присутні співали. Нам треба відновити цю традицію у всіх церквах!

6
В двох місцях Божественної літургії слова, переважно, говоряться, а не співаються. Це — Символ віри (“Вірую”) і Господня молитва (“Отче наш”). Люди промовляють слова цих двох молитов, як одними устами. В Молитві Господній — ясно, що ми звертаємось до Бога. Нам слід лише зробити цю молитву особистою, так, щоб вона віддзеркалювала наші думки, наші почування.

З Символом Віри — це інакше. Щоб оживити його, ви мусите мати на увазі Кому ви сповідаєтесь. Щодо мене, то я знаходжу, що коли я думаю про те, що говорю з Богом, то це стає дуже особистим. Бо ж я кажу Господеві, в що я вірую. Це — молитва, що зачіпляє мій розум, мою душу.

7
Ми беремо участь у Богослужбах коли розуміємо їх структуру. Божественна Літургія, так, як вона сьогодні існує, укладена за певним порядком і взірцем. Це робиться наглядним особливо у так званих малих екстеніях, у яких ми молимося: “Ще і ще в спокої Господеві помолімося”. Малі екстенії звичайно вміщені при кінці деяких вагоміших частин Літургії. Якщо розуміти цю структуру, можна легко брати в ній участь.

Ці повторні екстенії не роблять Богослуження довшим, що більшість з православних вважають за проблему. Але, якщо почати брати участь у Божественній Літургії і робити те, що вона нам наказує, то знаєте що? Літургія робиться коротшою! Ви не помічаєте її довжину, бо ви не були на ній присутні як спостерігач, який лише чекає, щоб підійти під благословення і йти додому. А ви були в ній учасником.

10
В кінці - ми беремо участь у Богослуженнях через особисту побожність. Літургію можна сприймати в дослівному сенсі, але її також можна сприймати, як символічну. Деякі частини Літургії, як ми її знаємо сьогодні, не мають дійсного значення, а тільки символічне. Візьміть, наприклад, Великий вхід, коли священник виходить з дарами і обходить церкву. Це мало свій початок у Константинополі де Літургію починали в одній церкві, а тоді переходили до іншої церкви або каплиці якогось святого, щоб її закінчити. Щоб це можна було довершити, потрібно було перенести Святі Дари — хліб і вино, себто Чашу і Дискос на нове місце. З цього і почався Великий Вхід. Сьогодні вся Літургія служиться в одному приміщенні, але Великий Вхід далі існує, коли співаємо “...Щоб прийняти і нам Царя всіх”. Що це для нас сьогодні означає? Небагато, якщо ми лише пам’ятаємо, що 15 століть тому переносили Святі Дари з одного місця на друге. Але, якщо думати що Великий Вхід символізує Христа, що несе Свій хрест у той день, коли Його задля нашого спасіння розп’ято, то цей акт може стати актом особистих моління і відданості.

1

1. We participate in worship through frequent communion. This is the most important way of participating in the Divine Liturgy. When the priest comes forward with the holy chalice and lifts it high, he says, "With Fear of God, with faith and love, draw near." Come close to commune with God. That's a command, an instruction. After all, what is the Holy Eucharistic Liturgy all about? Simply, it's the way the Church prepares, consecrates, and administers the sacrament of Holy Communion. Receiving Holy Communion, receiving Christ, is the central act of the Divine Liturgy.

2

2. We participate in worship through faithfully gathering together as the Church. The Divine Liturgy begins with the words, "Blessed is the Kingdom of the Father and of the Son and of the Holy Spirit." What's a kingdom? The place where a king reigns. Who's the King? God in the Holy Trinity. Who are the subjects? Christians. Where does the King reign? Where God is present and the Christians are present. God's kingship is made manifest in us during worship. One cannot be manifesting the Kingdom liturgically if he is not there. Being present is crucial to the liturgical life.

4

4. All Orthodox services include "litanies", as for an example, "Let us pray to the Lord", in which the priest names a petition and the choir responds either "Lord, have mercy" or "Grant this, O Lord." The priest is not actually addressing himself to God in these petitions: He is addressing the whole congregation. He is saying (for another example), "For the peace from above and salvation of our souls, let us pray to the Lord." The choir chants the response, but they are not really praying either since they give the same response to all the petitions. It is really the congregation's role to pray these prayers. If the congregation does not enter in, then nobody is praying!

How does one pray the litany? Simply do what the priest says. The priest says, "Let us pray for the peace from above and for salvation of our souls." You can just say in your heart. "Dear Lord, grant us your peace from above and the salvation of our souls." You can also think of particular people and situations you want to pray for with each petition. Then the prayers are no longer just words; you are now following the instruction of the litany

Ten Ways to Participate in Worship, Pay Attention, Be Still and Pray

by Rev. Stanley Harakas

7

7. We participate in worship through physical actions. Instructions such as "Let us bow our heads to the Lord" require you to worship with your body. There are many ways we use our bodies in worship in the Holy Divine Liturgy. The most important way that we use our bodies in worship in the Orthodox Church is when we make the Sign of the Cross. Making the Sign of the Cross is one of the most profound things a Christian can do. To make this Sign of the Cross is to mark ourselves, to identify ourselves as Christians.

8

8. We participate in worship through listening to the readings and the sermon. What are we told at the beginning of the readings? "Let us be attentive." Unfortunately, we tend to make those words into mere ritual. But the words actually are saying to us. "Pay attention. Listen! There's something very important here." That's an instruction! Christians ought to really perk up and listen to what the Apostolic Reading and the Holy Gospel has to say.

3. We participate in worship through entering into it responsively. The language of the Liturgy contains a number of dialogues in various parts of the service. For example, the priest says, "Let us lift up our heart." The words of the Liturgy in these dialogues invite us to involvement and participation. But because we are not taught to participate in worship, these dialogues often go unnoticed and unheeded, the commands they contain often are not obeyed in the people's hearts.

5. We participate in worship through singing. Many Orthodox people are not accustomed to singing in Church. They are afraid of being conspicuous. But even in a parish where the choir does all the singing, it is possible to sing along with the choir softly. You don't have to sing loud enough to be heard, but sing! The patristic tradition tells us that in the past they did sing. We need to revive this tradition in all our Churches.

6. There are two places in the Holy Divine Liturgy where we generally say the words, instead of singing or chanting them: The Symbol of Faith (Creed) and the Lord's Prayer. The people say the Symbol of Faith and the Lord's Prayer as a body. In the Lord's Prayer it is clear that we are talking to God; our challenge is to make the prayer our own, so that it truly expresses our thoughts and feelings.

But the Symbol of Faith is different. To make the Symbol of Faith come alive, you must consider to Whom you are confessing. I find if I think of talking to God, it really becomes personal. Because I'm telling God what I believe. It is a prayer that touches my mind and my soul.

9. We participate in worship through involvement in its structure. The Divine Liturgy as it exists today has an organization and pattern. That structure is revealed primarily in what we call the Little Litanies, in which we pray, "Again in peace let us pray to the Lord." The Little Litanies come at the end of the many significant portions of the Liturgy. If you understand this structure, you are able to participate in it.

These repeated litanies do not contribute to the length of the service, which most Orthodox consider to be a problem. But if you begin to participate in the Divine Liturgy and do the things the Liturgy instructs you to do, guess what? The Liturgy gets shorter! You don't notice the length of the Liturgy because you did not attend as a mere observer, just waiting for the final blessing to go home, but as a participant.

10. Finally, we participate in worship through personal devotion. The Liturgy can be understood in a literal sense, and it can also be understood as symbolic. Some of the things we do in the Liturgy today have no real meaning except as symbols. Take the Great Entrance when the priest carries the gifts around the church. It originated in Constantinople where they would begin the Divine Liturgy in one Church, then move to a special saint's Church or chapel to conclude it. In order to conduct the Liturgy, they had to move the bread and wine, the chalice and diskos, to the new location. So it became a grand procession. Today, we do the whole Liturgy, in the same building, but we still have the great procession, the Great Entrance, when we sing, "Let us receive the invisible King."

What does it mean for us today? Not much, if all we do is remember that fifteen centuries ago they moved the elements of the sacrament from one Church to another. But if you think of the procession (the Holy Great Entrance) as symbolizing Christ bearing His Cross on the day He was crucified for your salvation, that act can become an act of personal worship and devotion."

“ПЕРШИЙ ДЗВІНОК В ШКОЛІ” У ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВИ В САУТФІЛДІ, МІЧ.

Юрій Розгін   Фото: Єлисавета Симоненко

В суботу, 6 вересня 2008 р., відбувся “Перший дзвінок”- початок 2008/2009 шкільного року в Школі Релігії й Українознавства ім Л. Українки при Українській Православній Катедрі Св. Покрови в Саутфілді.

Урочистість розпочалася в парафіяльній залі, де зібрались діти, батьки й вчителі. Пролунав дзвінок. Директор школи, Віра Петруша, привітала всіх присутніх і попросила перейти до церкви на шкільний молебень. Діти проспівали молитви “Царю Небесний”, “Пресвята Тройце помилуй нас”, “Отче наш” і прочитали молитву до Господа, яка кінчалась словами:

“...щоб ми уважно переймаючи науку, вирости Тобі, Творцеві нашому на славу, батькам нашим на втіху, Церкві й Україні на користь”. Молебень відправляв о. Павло Боднарчук, а йому допомагали вівтарні прислужники, учні школи, Андрій і Михайло Пауерс, Ярема Петруша, Михайло Волянюк.

Повернувшись до парафіяльної залі, діти знайшли свої місця за столами з повітряними кулями (*air balloons*), заздалегіть позначеними їхніми іменами. Директор школи, В. Петруша повідомила, що урочисте відкриття відновленої школи відбудеться наступного тижня, бо ще не зовсім висохла в ній фарба. При цьому, В. Петруша подякувала Олегові Унгурянові й іншим батькам, які брали участь у фарбуванні. Вчительський склад школи такий: Лариса Близнюк - передшкільля, Віра Петруша — дитячий садок, Вікторія Волянюк — співдиректор і вчитель другого рівня української мови, Галина Семець — вчитель української мови, Єлисавета Симоненко — вчитель релігії й української мови для англомовних дітей, Галина Яловенко — вчитель співу, Тетяна Іляшевич — вчитель українських народних танців. Марія Невенгловська не зможе цього шкільного року працювати в школі, але їй належить велика подяка за організацію і впорядкування шкільної бібліотеки і за її вклад в школі, в ділянці українознавства. В новому шкільному році шкільний

молебень буде починатись в суботу о 9:00 годині ранку (а не 9:30) і в класах (шкільних кімнатах) не можна мати їжі. В. Петруша роздала учням дитячі книжки, які вона щойно привезла з України. В новому шкільному році планується: (1) вирішити як можна допомогти дітям що потерпіли від повені в Україні; (2) влаштувати конкурс читання книжок, статей і т.п. з переповіданням про прочитане; (3) висвітлювати фільми, які В. Петруша привезла з України; (4) зробити адресар учнів (з телефонами), календар і розклад лекцій; (5) брати участь в Храмовому Святі (19 жовтня ц.р.), в Різдвяних Святуваннях, влаштувати “День Матері”; (6) спробувати виробити акредитацію (*accreditation*) для нашої школи, оскільки, в ній учні навчаються другої мови; (7) започаткувати вебсайт (*website*) школи; (8) шкільні навчання кінчатимуться, в суботу, о 2:30 год. пополудні, якщо буде навчання танців, або о 1:30, якщо не буде танців. Вікторія Волянюк дала додаткові інформації про працю школи. Після цього, з жовтими і блакитними повітряними кулями, під музику, всі рушили в похід кругом залі і кожна дитина задзвонила шкільним дзвінком, який скликає учнів в нашій школі вже біля 40 років.

В суботу, 13 вересня 2008 р., після шкільного молебня, ще перед груповим фотографуванням, відбулась Урочиста Обіцянка Учнів що вони будуть:

College Age Mission Trip to Ukraine 2009!

With the blessing of our Hierarchs, we are pleased to announce the dates for the College Age Mission Trip to Ukraine 2009. In an effort to allow as many students with differing schedules to participate, we will now alternate the dates of the trip between May/June and July/August. The 2009 trip will take place **July 29 - August 16th** which includes a training day in South Bound Brook, NJ.

This ministry aids the orphanages and orphans that our Church has sponsored in Znamyanka, Zaluchya and Puhachiv. The children at these orphanages are special needs and are believed to be products of the Chernobyl nuclear disaster of 1986. You can learn more about the trip at this link

http://www.uocofusa.org/news_081013_1.html

The cost for the trip is \$2200 plus transportation to and from South Bound Brook, NJ and personal expenses. The deadline for applications is **January 1, 2009** - however, we encourage you to apply ASAP. IF you are interested in the trip, you should begin passport processing immediately in the event you are chosen for the team.

Applicants are not guaranteed a spot on the team until notified of their acceptance.

You may contact Natalie Kapeluck Nixon at 412-488-9664/ucoyouth@aol.com or Protodeacon Ihor Mahlay at imahlay@yahoo.com for answers to any questions.

“ПЕРШИЙ ДЗВІНОК В ШКОЛІ”

У ПАРАФІЇ СВ ПOKPOPI В САУТФІЛДІ, МІЧ.

“...в школі вчитись читати, гарно писати і рахувати, ...співати і вірші читати, за батьківщину – Україну знати, ... не лінитись, добросовісно трудитись, ... учителів поважати і оцінки гарні мати, ... і поводитись відмінно. Щоб батьки могли радіти, що такі в них добрі діти!” В. Петруша попередила учнів, що крім усної обіцянки вони ще й підпишуться під Урочистою Обіцянкою Учнів, на випадок що хтось з них забуде.

При вході до відновлених шкільних приміщень, після молитви і посвячення, В. Петруша урочисто перерізала стрічку і діти розійшлися по своїх класах.

Одночасно, відбувались інформативні збори Батьківського Комітету(БК), на яких, Соня Смик, голова БК пояснювала батькам, які їхні обов'язки. Обговорюючи збирання фондів для школи, С. Смик поінформувала про існування *on-line* програми: shopwithscrip.com – купівлі подарункових карток (*gift certificates*) в багатьох компаніях, як *JC Penney, The Gap, Macy's, Pizza Hut, Red Lobster* і багато інших. Вживаючи ці подарункові картки, певний процент заплаченої суми іде на нашу

школу. Докладніші інформації можна мати в координатора цієї програми, С. Смик, під електронною адресою lysmyk@att.net

До нової управи БК вибрано: співголова - Наталія Рудчанка (співголова з С. Смик на перші шість місяців); співзаступники голови - Наталія Мельничук і Оля Сливка-Дженнінгс; секретар - Таня Мирфі (*Murphy*); скарбник - Клариса Полець.

В неділю, 14 вересня 2008р., діти школи мали сповідь і причастя. Після закінчення Літургії, в парафіяльній залі, БК частував присутніх гарячим обідом, а школа мала “День відкритих дверей” (*open house*). На стінах шкільного приміщення висять дошки для оголошень, на яких знаходиться багато допоміжного матеріалу для навчання, докладна карта України, фотографії учнів, групові фотографії учнів і фотографії з шкільних імпрез. Оформлення цього всього матеріалу вказує на то, що тут вкладено багато любові. Велике спасибі вам, батьки і вчителі Школи Релігії й Українознавства ім. Лесі Українки за ваш ентузіазм і за вашу працю!

Фонд опіки над "Табором Всіх святих"

У цей 2008 рік ми досягли 30-ту річницю таборування в нашому "Таборі всіх святих," Української Православної Церкви в Емлентоні, шт. Пенсильванія. Таборування є невід'ємною частиною в житті Української Православної Церкви в США, і наш табір є особливим місцем збирання всіх вірних Христової Церкви, особливо молоді. Наша Церква, благословенна діючим відділом праці з молоддю, який координує різні програми для молоді, а також із завершенням чудової каплиці на "Таборі всіх святих."

Тридцять років тому наша Церква мала можливість купити вже встановлений табір – наш власний маленький куток Божого творіння, щоб служити всім вірним серед цієї краси. Тепер кожного року сотні дітей, підлітків, молодих дорослих і сімей – православних вірних беруть участь в програмах "Табору всіх святих."

Перед тим, як було куплено "Табір всіх святих," таборування вже проводились, такі як: "Конференція підлітків" (яка відсвяткувала 50-ту річницю) і "Табір прицерковних шкіл". В 2000 році ми додали програму "Мама і я/Тато і я." Ці програми разом з нашим табором створили те, що ми всі прагнули мати, а саме, справжню православну громаду і досвід.

Так як тим вірним 30, 40, 50 років тому, була дана можливість розпочати і розбудувати служби церкви, ми вірні сьогоднішнього дня маємо

можливість гарантувати майбутнє ції праці нашого Господа. Таборові споруди і програми потребують фінансову підтримку, щоб продовжувати працю з молоддю теперішнього і майбутнього часу.

Таборова служба шукає 100 осіб, сімей або організацій церкви, які могли б дати обіцянку протягом наступних 10 років давати найменше \$100. Ці тривалі зобов'язання забезпечуть продовження і зростання таборування Української Православної Церкви.

Ваші пожертви будуть однаково розподілені між програмами табору і прямими потребами (включаючи утримання і покращення) "Табору всіх святих." Ваші зобов'язання, і/або пожертви можете надсилати до:

*Consistory Office
of Youth Ministry and Young Adult Ministry
1810 Sidney Street
Pittsburgh, PA 15203*

Парма, Огайо має репутацію бути "столицею виробництва вареників" в США.

В Пармі, смачні українські національні страви дуже популярні, особливо по п'ятницях. Збирання фондів від продажу цих страв, особливо вареників, зробили великий внесок до додання красивих куполів та мозаїки які прикрашають місцеві православні та католицькі парафії.

Катедра Св. Володимира в Пармі, де настоятелем є о. Іван Наконечний, не є винятком. Понад 40 тижнів кожного року, більше як 30 жінок і чоловіків приходять до кухні парафії о 7:00 год. ранку у четвер, і о 5:00 год. ранку у п'ятницю, щоб зробити сотні дюжин вареників. Під час різдвяного посту і великого посту вони також

працюють ще один додатковий день тижня – середу. Нещодавно, Преосвященний єпископ Даниїл проїздяючи околицею Парми відвідав парафіяльних фахівців виробництва вареників, взявши активну участь у праці "Групи виробників вареників" катедри Св. Володимира.

Зорганізована понад 50 років тому, "Група виробників вареників" пожертвували сотні тисяч доларів на проєкти такі як: іконографія, мозаїка, дзвони, килими, відновлення культурного центру і пожертви на загальний фонд парафії. Вони також пожертвували тисячі доларів на нашу єпархію та на відродження Української Православної Церкви в Україні. Пані Дарін Йоган являється головою "Групи виробників вареників" катедри Св. Володимира, а пан Волтер Сидер є скарбником.

First Confession

**St. Sophia Church
Bayonne, NJ**

Maria Schirta and Robert Lee
with Fr. Myroslav Shirta, pastor.

Parish Bids Farewell to Fr. Sundland

The parishioners of the Nativity of the Blessed Virgin Parish in South Plainfield, NJ recognized their pastor, Fr. Raymond Sundland, on Sunday, July 13 as he ended his 30 years as their pastor to accept a new assignment in Hammond, IN.

At a reception in his honor, Fr. Raymond was presented with a chocolate cross and a icon of the Birthgiver of God. A moving tribute was presented by parishioner Anita Anderson. A copy of this tribute is available by emailing her at nosredna_2005@hotmail.com.

ORDINATION ANNIVERSARIES

NOVEMBER

Archbishop Antony, *ordained to the Priesthood*
 Rev. Father Andrew Rogers
 Protodeacon Ihor Mahlay
 Rev. Father Gabriel Rochelle
 Protopresbyter George Hnatko
 Protodeacon Sviatoslav Nowytski
 Very Rev. John Nackonachny
 Protopresbyter Nestor Kowal
 Rev. Father Taras Maximstiv

November 26, 1972
 November 02, 1985
 November 02, 1997
 November 06, 2005
 November 10, 1957
 November 15, 1985
 November 19, 1972
 November 21, 1965
 November 26, 1998

MAY GOD GRANT TO THEM MANY, HAPPY AND BLESSED YEARS!

First Archpastoral Visit to Jones, Oklahoma

On Wednesday, August 27, His Grace Bishop Daniel arrived at Will Rogers Airport in Oklahoma City on his first Archpastoral visit to St. Mary Parish in Jones, OK to celebrate the Holy Dormition of the Most-Holy Birthgiver-of-God, the parish feastday.

His Grace was greeted at the airport by Rt. Rev. Archimandrite Raphael (Moore), pastor of the parish

as well as Seminarian Vasyl Pasakas (who was stationed in Jones for his summer break from the Seminary studies), Reader Andrew Swanson, and Subdeacon Robby Wall.

On Thursday, the feast day itself, Bishop Daniel served the Arch-pastoral Divine Liturgy with seven Orthodox priest of various jurisdictions within the Oklahoma City Metropolitan area.

In his sermon Bishop Daniel reflected upon the role of the Mother of God in Salvation History: "She was able to look beyond her motherhood to comprehend the mission of her Son and be one of the first learners, followers of His message, becoming the ultimate example of motherhood and apostleship."

The following day, Fr. Raphael gave His Grace a tour of the Oklahoma City area. Since Bishop Daniel served as a chaplain in the US Army Chaplain Corps, a visit to the 45th Infantry Division Museum was a major part of the itinerary.

On Saturday night, His Grace served Great Vespers and shared with those

in attendance a message about the role of a Christian in the 21st Century.

The church was filled to capacity on Sunday for the Hierarchical Divine Liturgy. Immediately after the vesting of His Grace in the center of the temple, Sandro Gomarteli, a young man who was recently trapped with his family by fighting in the Republic of Georgia, was tonsured a Reader; and Andrew Swanson was ordained a Subdeacon.

At the end of the Liturgy His Grace led a

procession with the Dormition icon around the exterior of the temple, stopping at each side for a Gospel reading and to bless the

building, the city, the nation and the faithful with holy water. All those present enjoyed a wonderful lunch supplied by St. Mary Sisterhood members featuring Oklahoman, Ukrainian, Georgian, Romanian, Native American and other ethnic foods. During the luncheon Bishop Daniel personally visited with those present. Fr. Raphael made certain to introduce His Grace to his long-time best friends, Jean and Gerald Krows. Jean Krows is a Cherokee Indian, and both she and Gerald were dressed in Native American attire. Jean's dress was a traditional "Tear Dress" recalling the infamous "Trail of Tears" when her people were forcibly

removed from their ancestral homes in Tennessee and Georgia and forced to walk in the cold of winter to the Oklahoma territory.

removed from their ancestral homes in Tennessee and Georgia and forced to walk in the cold of winter to the Oklahoma territory.

“Homecoming” Church Picnic and First Annual Altar Servers Reunion in Youngstown

The first annual altar server reunion at SS. Peter and Paul Parish in Youngstown, OH was a huge success with over 35 past and present altar servers in attendance. Older members mixed with younger members as they all served for the Divine Liturgy, which included several father and son duos.

A highlight of the liturgical service was the reading of the names of over 77 living and 18 departed former altar boys. A letter from Bishop Daniel to our alumni was also read in which he recounted that he, too, began his service to the Church as an altar server. He hoped that maybe one of these altar boys might someday become a priest.

A gift of \$378 was presented by the altar boy alumni to Fr. Harvey for the purchase of badly needed new altar boy robes. The parish is still accepting donations for this purpose.

After taking a group photo, the altar servers then joined the rest of the parish at the church pavilion for the annual parish picnic. Fr. John Harvey blessed the array of “pot luck” entree’s, desserts and a delicious cake donated by the parish sisterhood commemorating the birthday of the Birthgiver-of-God. The “Men’s Meat Cooker Society” cooked hamburgers and hot dogs under the “big top” while the brightly decorated pavilion was the backdrop for the DJ “with a velvet voice.” Everyone listened and danced to a variety of music including polkas and tunes from the 70’s and 80’s.

The day was capped off by a parade of animals

entering two by two. A local family-owned farm, “Pony Tails”, brought a traveling entourage of animals for a petting zoo and pony rides. Young and old alike enjoyed petting and feeding God’s creatures. The children also took swings at a piñata, played games, picked prizes and crafted a Noah’s Ark magnet.

This altar boy reunion will be an annual event held in conjunction with the parish picnic in September. If you were unable to attend this year’s reunion, or if you know of some names that were not included on the list, please send those names so that they can be included next year.

The altar boy alumni would like to thank all of their parents who brought them to church, taught them the value of service and enabled them to experience the true meaning of stewardship. Without this, not one of them could have been a part of such a wonderful experience.

Altar Server Alumni					
Joseph Malys	Michael Walkowiec	Fred Battisti	Peter Koroczinski	Nicholas Anderson	Roman Olynyk
Walter Malys	Jeffrey Temnick	Steve Rohan	Terry Temnick	Dennis Lapp	Myron Zetts
Robert Mark	Patrick Temnick	Raymond Stermer	Gregory Temnick	Jeffrey Yuschak	Michael Zetts
Donald Tamulonis	Eric Senedak	Charles Hankavich	John Visa	Alex Yuschak	Michael Hawryluk
Richard Rappach	Mark Senedak	James Hryb	Robert Klein	Charles Woloschak	William Fitch
Peter Hucul	Charles Walkowiec	James Hryb, Jr.	Alexander Musichuk	Allan Bury	Robert Kitchton
Paul Hucul	Walter Kitchon	Ronald Hryb	John Woloschak	Nicholas	Charles
Jeffrey Duzzny	Jerry Hryb	Ronald Senseschak	David Zabotsky	Perankovich	Senseschak
Gregory Pupa	Charles Senediak	Joseph Zeniko	Nicholas Yurchyk	Paul Mounce	John Kohut, Sr.
Kenneth Senediak	Michael Senediak	George Demetrios	Nicholas Temnick	David Mounce	Nick Lapushansky
Fr. Daniel Rohan	Frank Senediak, Jr.	Michael Woloschak	Walter Bolharsky	Kris Sirak	Steve Cycyk
Benjamin Mischev	Gregory Senediak	Matthew Woloschak	Joseph Novicky	Honorary Member	John Zabotsky
John Ewanish	Jerry Zetts	David Tamulonis	Nicholas Woloschak	Elaine Yuschak	Nick Hawryluk
Ralph Fabrizio	Joshua Zetts	Ronald Kitchton	Joseph Gnat	Ulbricht	Harty Temnick
Michael	Todd Zeffs	Zenin Olynyk	Eric Perankovich	Departed Altar Servers	Rt. Rev. Stephen Hankavich
Koroczinsky	Jeffrey Zetts	Ivan Olynyk	Joseph Buzzelli	Joseph Ewanish, Jr.	John Lapp
	Paul Woloschak	Douglas Dobransky	Peter Anderson	Michael Lininski	John Slanzan
	Gregory Battisti	Michael Woloschak	David Koroczinsky		

St. Luke's Annual Picnic

"A fantastic and wonderful Ukrainian get together! A great event!" These are just some of the comments that described the annual picnic held at St. Luke Church in Warners, NY on September 21.

friendly and the smell of Ukrainian food whetted everyone's appetite. There was something for everyone.

Six vendors were selling and promoting Ukrainian wares including pysanky,

Yellow and blue balloons next to a big "Welcome" sign greeted visitors as they arrived. Even though the day was overcast and misty, the atmosphere in the church hall was warm,

beaded neckwear, embroidery, dried flowers under glass, CD's and DVD's. There was a huge raffle of ten specially prepared baskets filled with wonderful gifts, and there were T-shirts

with St. Luke's picnic logo. There was even a "Pig Roast" prepared by a hardworking member.

The highlight of the day was the Odessa dancers from Syracuse who performed to the thunderous clapping of the audience. At

times, there were about 400 people in the hall and it was great to see so many smiles.

When the day came to an end, there were many tired parishioners, but their hearts were filled with pride and happiness.

Steak Fry and Parish Feast Day at St. Mary Church in Lorain

Lorain, OH - Parishioners and friends of St. Mary Dormition Church where Fr. Dennis Kristof serves as pastor supported the parish through attending the annual steak fry. A new outdoor grill was purchased for the men to cook-to-order the dinners as they were submitted. The Patronal Feast Day was also part of the celebration and the parish was honored to have Fr. John and Pani Matka Mary Ann Nakonachny, from St. Vladimir Cathedral in Parma, join them.

Bishop Daniel Visits Dover, Florida Parish

The Protection of the Most Holy Mother of God Parish in Dover, FL welcomed His Grace, Bishop Daniel and Seminarian Andrij Matlak, who accompanied the bishop on the weekend of September 6-7.

members and their wives with bread and salt for the Saturday evening vespers service. His Grace presided at vespers with Fr. Harry Linsinbigler, pastor, serving. His Grace preached a wonderful message to those

Saturday's itinerary included a stop to the nursing home to visit long-standing member George DeHaven after his long surgery. Bishop Daniel anointed him for the healing of soul and body and offered words of comfort.

His Grace was greeted at the door by parish council

who were present and following Vespers there was a reception at which members were able to speak with Bishop Daniel.

On Sunday morning after the procession from the parish rectory to the church, His Grace was greeted by youth flanked on the walkway throwing flower

pedals at his feet, and well as more children and adults to greet him on the porch. Five-year-old Sachita Johns in her traditional Indian dress and six-year-old George Yuschak presented him with flowers. Those gathered on the porch welcomed the bishop in 14 different languages, each in the language of their ethnic heritage, and ending with all stating "Welcome Your Grace" in English.

Fr. Harry, together with Fr. Steven Ivanoff of St. Michael Parish in Pinellas Park, greeted Bishop Daniel at the door of the temple with

the cross asking Him to lead the community in the celebration of the Divine Liturgy.

At the Divine Liturgy, His Grace gave an illuminating and inspiring sermon on becoming more active in the Orthodox Christian faith. It is a living faith that reaches out to others and through us touches the world with God's grace. The Mysteries were given by the hand of His Grace to those who had prepared themselves.

Afterwards, a banquet in honor of Bishop Daniel was prepared with an array of foods.

Holodomor Memorial Site Approved in Washington, DC

New York, NY – The National Committee to Commemorate the 75th Anniversary of the Ukrainian Genocide of 1932-1933 is pleased to announce the selection of a site for a U.S. memorial to the ten million victims of the 1932-1933 Ukrainian Genocide “*Holodomor*”. The memorial will be located in Washington, DC at the intersection of North Capitol Street, Massachusetts Avenue, and F Street, NW, five blocks north of the U.S. Capitol Building.

On October 13, 2006, President Bush signed into law the authorization for a *Holodomor* memorial in Washington, DC. The National Committee, in conjunction with the Embassy of Ukraine in Washington, DC, has worked diligently to choose a suitable site in the heart of our nation’s capital for this solemn memorial. Over the past two years, they have been in constant negotiation with the U.S. National Park Service and numerous other federal and local agencies to select a prominent site on public land on which to forever memorialize this often ignored crime against humanity.

Several public hearings before the National Capital Memorial Advisory Commission, comprised of the National Capital Planning Commission (NCPA), the Historical Preservation Society, the Commission on Fine Arts, the Architect of the Capitol, the DC Planning Commission, and others, examined in detail the suitability of 24 candidate sites throughout the city. These hearings necessitated the hiring by the National Committee of a private firm to prepare various presentations and a comprehensive environmental impact assessment of the candidate sites at a cost of nearly \$100,000.

At an October hearing of the NCPA a brisk discussion ensued regarding the placement of the Ukrainian Genocide Memorial and the Massachusetts Avenue site was judged to be the ideal location. The site is prominently located not far from Washington’s Union Station, and is within walking distance of the U.S. Capitol building, the Supreme Court, and the National Mall. The location is highly visible both to tourists and to everyday Washingtonians and

offers ample space for construction of a memorial in a dignified setting.

The news of the selection of the Ukrainian Genocide Memorial site came one week after the U.S. House of Representatives unanimously approved H. Res. 1314, which recognized the 75th Anniversary of the Ukrainian Famine. The resolution condemned “the violations of human rights, including the freedom of self-determination and freedom of speech, of the Ukrainian people by the Soviet Government.” The sponsor of the resolution, as well as the sponsor of the Ukrainian Genocide Memorial, was Rep. Sander Levin (D-MI), cochair of the Congressional Ukrainian Caucus. In praising Rep. Levin’s tremendous efforts in support of Ukrainian American concerns, Michael Sawkiw, Jr., President of the Ukrainian Congress Committee of America stated: “To say that Rep. Levin is a friend of Ukraine is an understatement! Where would we be today without his vigilant support and sponsorship of so many important issues, in particular the new site appropriated for the Ukrainian Genocide Memorial?”

While the Government of Ukraine will fund the construction of the memorial, the National Committee bore the brunt of the costs for the environment assessment and other preparatory tasks. The generosity of the National Committee’s member organizations and others in the Ukrainian American community provided the initial funds. An additional \$45,000 is needed to satisfy the National Committee’s obligations to the firm which produced the final documents required by the various government agencies to secure the Massachusetts Avenue site.

Much has been accomplished, but much more needs to be done. Recent current events, from the genocide in Darfur to the brutal threats faced by fledgling democratic states like Georgia and Ukraine, underscore the importance of this memorial at this time. The *Holodomor* memorial will remind our government, the American people, and the world that history can and will repeat itself unless we remember the horrors of the past and pledge our energies to fight genocide and tyranny wherever we find it. The

newly-elected President of the Ukrainian World Congress wrote: “Sincere congratulations on behalf of the Ukrainian World Congress for this breaking news regarding the approval of the Holodomor Memorial Site in a key location in Washington, D.C. This will undoubtedly help to further sensitize Americans about the genocide against the Ukrainian people in 1932-33.”

The National Committee and the Embassy of Ukraine are grateful for the continued support of the Ukrainian American community. On behalf of the Government of Ukraine, its ambassador to the United States, Oleh Shamshur, spoke of the tremendous efforts exhibited by the Ukrainian American community: “We are pleased with the final result

Future Holodomor Memorial site in Washington, D.C.

of the NCPA hearing and look forward to our continued cooperation with the community to achieve a memorial that honors the ten million victims of Ukraine’s genocide of 1932-1933.”

The National Committee appeals to the Ukrainian community for donations to help fulfill the dream of erecting this memorial. Proceeds from the sale of the “*Voices for Victims*” wristbands, as worn by Ukrainian President Yushchenko, and the “*Walk against Genocide*” t-shirts, all go towards the construction of the memorial. In addition, tax-deductible donations can be made on-line at the National Committee’s website <http://www.ukrainegenocide.org>. Please visit this website for updated information, and remember to support the activities of the National Committee to Commemorate the 75th Anniversary of the Ukrainian Genocide of 1932-1933. With your continued help, we can see this important project through to completion.

St. Andrew's Society Funding for Humanitarian and Church Related Projects In Ukraine has Surpassed \$830,000

With the fall of communism in the Soviet Union and the declaration of Ukrainian Independence, the faithful in the USA have generously supported the projects promoted by St. Andrew's Society, an integral organization of the UOC of the USA. Including the most recent fiscal year of 2007, the last 16 years have raised and funded **over \$830,000** in various philanthropic and church related projects.

The major areas of efforts (top six only) supported by St. Andrew's Society have been:

Humanitarian: (such as soup kitchens and orphanages)	\$314,300
Seminaries, Scholarships: (including the Lewytzkij Fund)	\$236,200
Restoration of historic St. Michael in Kyiv, Ukraine:	\$115,500
Church restoration: (excluding St. Michael in Kyiv)	\$91,200
Publications of religious literature:	\$29,100
Direct Medical support:	\$26,500

These figures do not include donations such as gifts of medical equipment, supplies, books and clothing sent by the Society, local chapters or individual members.

The small, but very dedicated group of individuals who comprise St. Andrew's Society have initiated, promoted and implemented all these projects. With the network of volunteers here in the US and in Ukraine, the administrative costs for the work have been very minimal, varying from 2 to 3% of the annual budget. The Society intends to continue its efforts in fulfilling its mission: *To support the spiritual rebirth of the people of Ukraine and to encourage the re-establishment of principles of charity and caring for others fulfilling the Commandments of our Lord Jesus Christ.*

Please consider supporting the missionary Society of St. Andrew. For further information, please contact Protodeacon Dr. Ihor Mahlay at imahlay@yahoo.com or 440-582-1051.

Camping Ministry at All Saints Funding Campaign

Thirty years of Camping Ministry at All Saints Ukrainian Orthodox Church Camp in Emlenton, PA came to a close in 2008. Camping ministry is an integral part of the life of the UOC of the USA and our campground is a special gathering place for all the faithful of Christ's Church, especially the youth. Our Church has been blessed with an active Youth Ministry Office coordinating the youth programming and also the completion of a beautiful chapel at All Saints.

Thirty years ago our church was presented with the chance to purchase an established campground, our own small corner of God's creation to minister to His faithful amid this beauty. Now each year hundreds of children, teenagers, young adults, families, the Orthodox faithful, attend the programming at All Saints Camp.

Prior to the purchase of All Saints Camp, the camping ministry was already underway with Teenage Conference (which has celebrated its 50th year) and Diocesan Church School Camp. In 2000, Mommy & Me/Daddy & Me was added to these programs to be in

harmony with the camp created we all aspire to have, a true living breathing Orthodox community and experience.

Just as those faithful 30, 40, 50 years ago were given a chance to begin and build upon the ministry of the Church, we, today's faithful, are presented with the chance to guarantee the future for this ministry of our Lord. The camp facility and the camping program need the financial support to continue its work with the youth, the youth of the future and of today.

The Camping Ministry is seeking 100 individuals, families or organizations of the Church to commit to pledging at least \$100 for each of the next ten years. This continued commitment will ensure that the camping ministry of the Ukrainian Orthodox Church continues and grows.

Your donations will be distributed equally between the camping programs and the direct needs (including maintenance and improvements) of All Saints Camp. Your pledge of commitment, and/or donation may be sent to the Youth Ministry Office of Our Church (1810 Sidney Street, Pittsburgh, PA 15203).

I AM MY CHURCH

My church is composed of people like me.
We make it what it is.
It will be friendly, if I am.
Its pews will be filled, if I help fill them.
It will do great work, if I work.
It will make generous gifts for many causes
If I am a generous giver.
It will bring other people into its worship
And fellowship, if I bring them.
It will be a church of loyalty and love, of
fearlessness and faith, and a church with a
noble spirit, if I, who make it what it is, am
filled with these traits.
Therefore, with the help of God,
I shall dedicate
myself to the task of being all the
things I want my church to be.

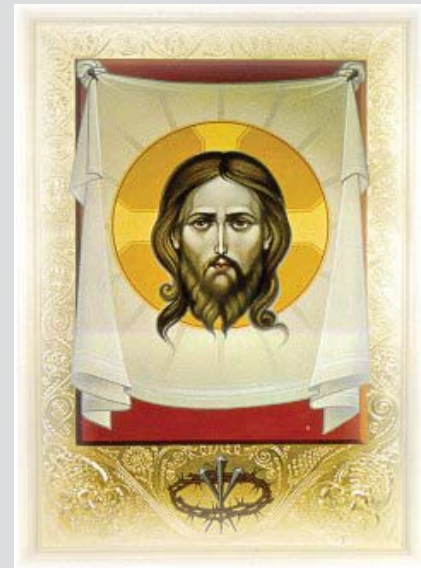
Я – ЦЕ МОЯ ЦЕРКВА!

Моя церковна громада складається
з таких людей, як я.
Ми її робимо такою, яка вона є.
Отже, вона буде привітна,
якщо я буду привітним.
Її лавки будуть заповнені, якщо я
допоможу їх заповнити.
Вона буде спроможна робити щедрі
пожертви на різні цілі, якщо я буду
щедро жертвувати.
Вона притягне інших до моління і дружби,
якщо я їх приведу.
Вона буде громада лояльна,
сповнена любові,
до безстрашності і до віри, якщо я, буду
переповнений цими прикметами.
Тому, з Божою поміччю, я ставлю собі за
ціль бути таким, яким я хочу, щоб була моя
церковна громада.

*Please remember in your prayers...
Просимо згадати у Ваших молитвах...*

NOVEMBER-ЛИСТОПАД

1st 1957 -	PROTOPRIEST VLADIMIR KASKIW
19th 1963 -	REV. JOHN JAROSHANSKYJ
12th 1966 -	REV. ALEXANDER BUTKIW
24th 1966 -	ARCHBISHOP IHOR (HUBA)
2nd 1958 -	MITRED PRIEST MYCHAJLO ZAPARYNIUK
25th 1968 -	REV. TERENCE SHYMANIV
16th 1974 -	PROTOPRESBYTER LEONTIY FOROSTIWSKYJ
21st 1975 -	REV. JOSEPH MIHALY
3rd 1976 -	PROTOPRESBYTER OMELAN MYCYK SR.
5th 1976 -	PROTOPRIEST JOHN SHNURER
9th 1978 -	PROTOPRIEST THEODOZY DIATELOWYCH
9th 1979 -	PROTOPRIEST STACHY SCHADYNSKY
13th 1980 -	PROTOPRESBYTER JOSEPH ZELECHIVSKYJ
9th 1983 -	PROTOPRIEST NICHOLAS ANTOCHY
13th 1983 -	REV. PETER PETRUSH
2nd 1985 -	PROTOPRESBYTER FEDOT SHPACHENKO
29th 1996 -	V. REV. LONGHIN SHEMETYLO

**Вічна пам'ять!
Методу Єternal!**

Parish

FOCUS

St. Mary Parish
New Britain, CT

Our Cover...

Pastor - Ihumen Gregory

The first immigrants to New Britain from modern Ukraine, came here in the 1890's from what was then the Austro-Hungarian Empire. The first wave were largely from the Carpathian region, and then came an increasing number from Galicia (Halychyna). There was at first little differentiation between these two groups of 'Rusyns', and they established a single church, which is now Holy Trinity Byzantine Catholic Church in New Britain. Growing difficulties and misunderstandings with the Roman Catholic authorities caused a group to return to Orthodoxy, who founded what is now Holy Trinity Orthodox Church in America in 1902.

In 1909, the now large number of Galician Ukrainians felt that it was a time for a separate church, and the following year began construction on what is now the basement hall of the church, on Winter Street. The first Divine Liturgy was served there on April 23, 1911, and the upper church completed in 1917. By this time it was becoming apparent that the community wished to return to Orthodoxy as part of a Ukrainian diocese, and this became possible with the consecration of Bishop Joseph (Zuk) in 1932. Unfortunately he died only two years later, and the Ukrainian diocese was without clear leadership until the advent of Metropolitan John (Teodorovych), soon assisted and eventually succeeded by Metropolitan (later Patriarch) Mstyslav. The church was always dedicated to the Mother of God, the feast-day now being her Nativity on September 8.

Whatever the problems in the Church, the parish thrived, gaining more members after the Second World War. A mortgage burning ceremony was held in 1945, the year that Mitred Archpriest Peter Kowalchuk began his faithful service in the parish which lasted until his retirement in 1968. The church had hitherto been without an iconostasis, which was installed in 1977, during the pastorate of Fr Michael Horoshko. A fire later allowed for certain improvements to the altar and sanctuary during the pastorate of Fr Jakiw Norton. Since October 2006, the Pastor of the parish has been Ihumen Gregory (Woolfenden), assisted by Fr Deacon Antony Szwez.

The parish has fine Parish Board, an active Sunday School, and the hard-working Sisterhood of St Olga. There are no less than four subdeacons in the parish, and a group of faithful altar servers. A major charity outreach of the church is the 'Bundles for Ukraine' program, and our services continue to be enhanced by the fine singing of our choir under Mr. Basil Romanyshyn.

HAVE YOU MADE YOUR
UOW PRESS FUND
CONTRIBUTION?

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ
СВОЮ ПОЖЕРТВУ
НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Ім'я/Name _____

Адреса/ Address _____

Пожертва/Donation _____

Дякуємо за Вашу підтримку!
Thank You
for Your Continuing Support!

UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

Young Adult "Ski Weekend"

9-11 January, 2009

Pocono Lake, PA

Sponsored by the Ukrainian Orthodox League

Young Adults Memorial Day

22-25 May, 2009

All Saints Camp

Emlenton, PA

Three Holy Hierarchs Seminary Chapel Feast Day

12 February, 2009

St. Sophia Theological Seminary

South Bound Brook, NJ

St. Thomas Sunday Pilgrimage

26 April, 2009

Metropolia Center

South Bound Brook, NJ

UOL Lenten Retreat at All Saints Camp

27-29 March, 2009

All Saints Camp

Emlenton, PA

Jr/Sr Ukrainian Orthodox League Conventions

22-26 July, 2009

Hosted by

Sts. Peter and Paul UOL Chapters - Youngstown, OH

UOL Lenten Retreat

3-5 April, 2009

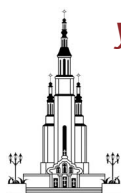
St. Francis Retreat House

Bethlehem, PA

College Mission Trip to Ukrainian Orphanages

29 July - 16 August, 2009

Sponsored by the Consistory Offices of Youth and
Young Adult Ministry and Christian Charity

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880